

**СКРИТИ ПОСЛАНИЯ В
ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТИНАТА**

Константин Златев

СКРИТИ ПОСЛАНИЯ В ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА

Константин Златев

Вселеният в българско тяло Мирон (Световен) Учител Петър Дънов (Беинсá Дуно́) е уникален сред своите велики събратя – Божествени Наставници на човечеството, с това, че е оставил след себе си духовно-културно наследство в три главни направления: Слово, Паневритмия и музикални творби. Изброеното обаче далеч не изчерпва безценните брилянти в светлата нишка, изтъкана от живота му в плът сред хората.

Като Учител от Школата на Христос и благовестител на актуализираното езотерично християнство в нашата епоха, той си служи с една-единствена свещена книга – Библията. Повечето му беседи и лекции започват със стих или пасаж именно от Свещеното Писание на планетарното християнство. Впоследствие той го тълкува, обяснява и разширява възможностите на аудиторията за проникване в смисъла му.

В същото време има и текстове или книги, които съвсем справедливо – и с негласно споразумение – са възприети от неговите ученици и последователи за свещени за духовно общество Бяло Братство наред с Библията. Такива са *Завета на цветните лъчи на Светлината* и *Свещени думи на Учителя* (в три части). Аз лично бих прибавил към тях и *Учителят говори*, както и сборника с беседи, изнесени в района на Седемте рилски езера.

Завета на цветните лъчи на Светлината е съставен от Учителя Беинса Дуно в село Арбанаси, Великотърновско, през 1912 г. само за два месеца. Той съдържа, по собствените му твърдения, онези библейски стихове, които са диктувани на свещените писате-

ли директно от Божия Дух. Към цитираните стихове на места Учителят на Новата култура е добавил допълнителни изрази и пасажии с обяснително, свързващо или въвеждащо значение. В оригиналното издание на *Завета* те са набрани с курсив, за да се различават от основния библейски текст.

Целта на *Завета* – по наше мнение – е най-малкото двустранна:

1. Да разкрие действието на Божия Дух сред земното човечество посредством конкретизация на отделните Му проявления и функции в лицето на светлинни лъчи от спектралната област и извън нея.

2. Да предложи на учениците и последователите на Бялото Братство мощно средство за духовна практика, развиваща висшите тела на човека и мотивираща го да култивира определени добродетели.

Учителят Беинса Дуно в *Завета на цветните лъчи на Светлината* посочва десет проявления на Светия (Божия) Дух, свързвайки специфичните им функции в Космоса и на Земята със същността и действието на съответни лъчи от светлинния спектър, както и на такива извън него. Тези десет разновидности на Божия Дух са:

- ★ Духът на Любовта – червените лъчи;
- ★ Духът на Живота – розовите лъчи;
- ★ Духът на Светостта – оранжевите (портокалените) лъчи;
- ★ Духът на Мъдростта – жълтите лъчи;
- ★ Духът на Душата, или Вечният Дух – зелените лъчи;
- ★ Духът на Истината – сините лъчи;

- ★ Духът на Силата – виолетовите лъчи;
- ★ Духът на Благодатта – аметистовите лъчи;
- ★ Духът Христов – диамантените бели лъчи;
- ★ Светият Дух (в тесния смисъл на понятието) – също оранжевите лъчи.

По времето, когато Учителят на Бялото Братство е съставял *Завета на цветните лъчи на Светлината*, в българския език не е фигурирала думата *оранжев*, затова той използва понятието *портокален*, което е точно съответствие на *оранжев* (от английската дума *orange* – *портокал*). В съвременния български книжовен език се използва *оранжев*, а *портокален* е възприеман като архаизъм.

Завета на цветните лъчи на Светлината до момента е претърпял петнадесет издания – първото е от 1912 г., годината на съставянето му от Учителя Беинса Дуно (Придворна печатница), а последното е от 2012 г. (издателство *Бяло Братство*). В последното издание (с. 64-73) е намерило място резюме от сборни беседи на Учителя Беинса Дуно за периода 15 – 18 август 1912 г., изнесени във Велико Търново (според протокола, воден от Димитър Голов). В текста са предложени подробни обяснения за смисъла и съдържанието на *Завета* като цяло, както и за отделните светлинни лъчи и тяхната употреба. Следва раздел, посветен изцяло на това как да се четат и използват стиховете от *Завета* – също в съответствие с протокол на Д. Голов. Изданието завършва с кратки указания от Боян Боев – един от най-приближените ученици на Учителя Беинса Дуно и дългогодишен негов личен секретар – относно употребата на *Завета*.

Розовият цвят не е спектрален. Но доколкото Учителя Беинса Дуно изтъква, че Божествената Любов се проявява в материалния свят именно чрез розовия цвят (в Духовния – чрез светло- или небесносиния, а в

Божествения – чрез диамантено белия), то и розовите лъчи следва да бъдат разглеждани като взаимно заменяеми с червените, отразявайки специфични нюанси в действието на Любовта като космически Принцип.

В посоченото по-горе резюме с личните указания на Учителя Беинса Дуно розовите лъчи са причислени към т.нар. *три допълнителни кольора*, т.е. към трите вида светлинни лъчи, включени в *Завета*, които не принадлежат към спектъра. Останалите два са аметистовите и диамантените бели лъчи. От особена важност е фактът, че на две места в Словото на Учителя на Любовта е подчертана тясната връзка между розовите лъчи и Христос: „... розовата краска, в която Христос живее” (с. 68) и „Христос живее в розовата краска” (с. 74). Това послание ни подтиква към извода, че Христос и Неговото невидимо присъствие в материалния свят подпомагат проявлението на Божествената Любов на физическото поле.

Изтъкнати са и добродетелите, които бихме могли да развием, ако работим наредно с розовите лъчи: нежност, красота, деликатност, обич, топлина, благодат (с. 74).

Зелените лъчи са представени като изява на две разновидности на Светия Дух – Духа на Душата и Вечния Дух. Има ли разлика между тях и ако да – каква е тя? По наше мнение разлика има и тя е следната: Вечният Дух е свързан с етерния свят (сферата на жизнеността, най-тясно обвързана с физическото поле), а Духът на Душата – с будичния, или интуитивния свят (родината на душата). Съответно и Духът на Душата би трябвало да бъде разглеждан като по-висока октава на Вечния Дух. Според някои източници на духовното познание съществуват взаимовръзки между: физическото и астралното (духовното) поле; етерното и будичното поле; астралното и менталното поле, като обособени космически зони, където са проектирани субстанциално съответстващи им принципи

или носители на съзнанието на човека (потенциални и актуални).

За Вечния Дух Учителя на Бялото Братство споделя: „Духът вечен подразбира безсмъртието, към което ние всички се стремим“ (с. 65). В случая той очевидно има предвид по-ниската октава на това проявление на Божия Дух в лицето на зелените лъчи, насочено не просто към физическото здраве, но и към безсмъртието. Безсмъртието е приоритет на по-високата октава на същия Дух – Духа на душата, но то, безсмъртието, би могло да бъде осъществено само ако материалното тяло (за което отговаря и се грижи Вечният Дух) бъде превърнато в свършен инструмент на индивидуалния дух (за което грижата има съответно Духът на душата).

От правилното използване на зелените лъчи според този велик Учител зависи успехът на човека, както и „освежаването“, сиреч поддържането на отличен жизнен тонус на организма. От друга страна, когато зелените лъчи са в недостиг при конкретния човек, това би могло да доведе до сиромашия, а когато са в изобилие – до „любостожание“ (прекомерен стремеж към богатство, алчност) и скъперничество. И следва съвет: когато зелените лъчи започнат да повишават прекалено присъствието си в аурата на личността, да прибегваме до употребата на червените лъчи за постигане на необходимия баланс. Указанията в този пасаж приключват с репликата: „Чрезмерните желания в този свят образуват зелената краска“. Което означава, че излишъкът от зелени лъчи в светлинното тяло на даден човек свидетелства за неовладяно астрално тяло, за слугуване на непрестанно пораждащи се и необосновани желания и страсти, свързани като правило с телесната му природа, т.нар. плътски желания.

Любопитно е наставлението за онези люде, у които се наблюдава недоимък на червените лъчи – те трябва да търсят партньорство с човек с ясно изразено присъствие

на зелените лъчи. Работата със зеления цвят може да ни бъде от полза и при парични проблеми. Основното ѝ предназначение обаче си остава развитието и растежът на физическото поле.

Учителя Беинса Дуно свързва зелените лъчи с Божествения принцип на Правдата (с. 72), имайки предвид по-високата им октава – Духа на душата. Тук е мястото да отбележим, че на друго място в Словото си той заявява, че Правдата е проявление на Божествената Любов в света на материята. Или, казано с други думи – Правдата е физическо проявление на Любовта.

Добродетелите, които сме в състояние да култивираме с помощта на зелените лъчи, са: растене, прогрес, благополучие, свежест, почивка, изобилие (с. 74).

В своите пояснения Боян Боев добавя ценна препоръка за употребата на зелените лъчи, заимствана очевидно от неговия Учител – да ги прилагаме, когато искаме да помогнем както на себе си, така и на други хора или въобще живи същества (с. 78).

В *Завета на цветните лъчи на Светлината* не е включен още един неспектрален цвят – златистият. Съвсем не е случайно, че на иконите в християнската Църква (Православната и Римокатолическата) Иисус Христос, Света Богородица и светиите биват изобразявани със златисти ореоли около главите. Те са признак на висша степен на духовност или Божественост. Затова и по наше мнение златистите лъчи би трябвало да са по-високата октава на оранжевите (портокалените) лъчи (препоръчвани за употреба при разклатено здраве, въобще при здравословни проблеми от всякакъв характер), изразяващи действието на Духа на Светостта или Духа на Обещанието (Духът на Обещанието е специфична и твърде интересна разновидност на Светия Дух; отразява обещанието на Бога към онези хора – или въобще разумни същества, – които изпълняват волята Му; казано

с други думи, Духът на Обещанието е Дух на Завета между Бога и хората). Ако оранжевите лъчи са проекция на Духа на Светостта, то златистите лъчи – като тяхна по-висока октава – би следвало да са проявление на Духа на Божествеността или на самата Божественост. Златистият цвят не е спектрален, понеже изключително високата честота на неговите вибрации не позволява вместиането му в спектъра на лъчите, възприемани от човешкото око като разновидности на светлината в материалния свят.

Добродетелите, които бихме могли да придобием чрез работа с оранжевите лъчи, са: индивидуализиране, творчество, победа, изява.

Логиката на горните разсъждения ни довежда до извода, че при работа със златистите лъчи би трябвало да постигнем – ни повече, ни по-малко – Божественост. А това значи максимално активиране на седмата чакра – Сахасрара, Хилядолистника, или Хилядолистния Лотос, връзката на човешкото същество с Божествения свят (в настоящия исторически и космически момент човечеството провежда преход от доминация на третата чакра – Манипура, Слънчевия сплит, или възел, към четвъртата чакра – Анахата, Сърдечната чакра, която е в състояние да провежда Божествената Любов; Новата култура на шестата подраса на V коренна раса и на цялата VI коренна раса се изгражда под знака именно на тази висша вибрация на Любовта). Взимайки под внимание настоящото равнище на духовно развитие на човечеството като цяло, тази задача очевидно ще бъде предмет на осъществяване през следващите епохи от еволюционното израстване на хората.

Учителя Беинса Дуно в посочения ред на мисли не е включил тези лъчи (златистите) в своята книга, защото – както изглежда – съвременното човечество (почти без изключения) очевидно не е подготвено да възприеме и да оползотвори тяхното въздейст-

вие. Той е бил скептичен също така относно способността на днешния човек да използва по предназначение аметистовите и – още повече – диамантените бели лъчи (еманация на Христовия Дух): *Работете с първите седем краски, защото с аметистовата, диамантената, бялата и светлата краски по-мъчно се работи*. Само най-напреднали в духовно отношение окултни ученици навярно са в състояние да работят успешно с тях. Какво да кажем тогава за златистите лъчи, които изразяват върховната Божественост?

Специално внимание заслужават указанията за употребата на *Завета* по дни.

Във вече разгледаното резюме духовният Учител на Новото човечество дава точни препоръки в тази насока. Ето пълния цитат: „Аз ще ви дам отделни наставления кой ден на коя краска съответства, та да знаете в кой ден до каква да прибегвате, за да се упражнявате: понеделник – зелена, вторник – червена, сряда – жълта, четвъртък – синя, петък – розова или ясносиня, събота – виолетова, *неделя – портокалена*” (с. 71 – курсивът мой, К.З.). На с. 74, обаче, във втория раздел с непосредствени указания на Учителя Беинса Дуно, за неделния ден са препоръчани аметистовите лъчи. Същата насока за работа в неделя – с аметистовите лъчи – фигурира и в текста на Боян Боев (с. 78).

В първия случай (с. 74) указанията на Учителя Беинса Дуно предполагат отсъствието на ден за работа с оранжевите (портокалените) лъчи. В бележката на Боян Боев (с. 78) оранжевите (портокалените) лъчи са посочени като алтернатива на червените за работа във вторник. Не е изяснено защо съществува такава алтернатива и при какви обстоятелства да се прибегва към нея.

Отчитайки високата вибрационна честота на аметистовите лъчи (ръководени от Духа на благодатта), както и изтъкнатите от Учителя Беинса Дуно затруднения за повечето хора да работят с тях, бихме могли да направим заклю-

чението, че ни е дадено право на избор. Който е обективно по-напреднал при работата със *Завета*, може да използва преимуществено аметистовите лъчи и обратното – за начинаещите е препоръчително да отдават предимство на оранжевите (портокалените) лъчи.

Няма никакво съмнение, че последователите на Учителя Беинса Дуно възприемат съставената от него книга *Завета на цветните лъчи на Светлината* като свещена. И това е не просто израз на преклонение пред делото му, но и признание за факта, че използването на този текст в духовната практика на окултните ученици ги осветява, т.е. пречиства ги и ги извисява, съдейства им да развият различни добродетели, помага им да следват неотклонно духовния Път.

В нашата епоха на еволюционен преход със съдбоносно значение за планетата Земя и човечеството от изключително значение е активирането на светлинното тяло на човека, сиреч на съвкупността от невидимите му тела, потенциални носители на съзнанието. Всяка автентична световна религия и духовна Школа предлага на своите членове разнообразна система от методи и средства за постигането на тази цел. Духовно общество „Бяло Братство“ – проекция на върховна космическа институция, управляваща цялото Проявено Битие – в лицето на духовно-културното наследство на последния Мир (Световен) Учител Петър Дънов/Беинса Дуно притежа-

ва неоценимо богатство от теоретични знания и достъпни за всеки, лесно приложими методи за личното и колективното издигане в Духа на своите следовници. В този смисъл *Завета на цветните лъчи на Светлината* предоставя завършен комплекс от методически указания за целесъобразното прилагане на въздействието на светлинни лъчи от спектралната и извънспектралната сфера. Един от гарантираните резултати от ефективната работа със *Завета* е именно активирането на светлинното тяло на онзи, който използва търпеливо, разумно, последователно и целенасочено благотворното въздействие на лъчите на светлината.

Като всяка свещена книга и *Завета на цветните лъчи на Светлината* крие в недрата си тайни и загадки, които се разкриват само на хората, всеотдайно заемащи се да работят с текста. Пласт след пласт пред духовния взор на търсещия проблясват все по-дълбоки и разтърсващи послания, заложили от един велик Посветен в тази толкова малка по обем и толкова неизчерпаема като съдържание книжка.

По своя път към Божествената Истина всеки от нас е призван да покорява все нови висоти на духовно-нравственото развитие и усъвършенстване. По необясним, чудодееен начин тези висоти съответстват на дълбините на съкровено познание, запечатано в *Завета на цветните лъчи на Светлината*.